EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 29.11.2016
COM(2016) 745 final

2016/0368 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1101/89 och förordningarna (EG) nr 2888/2000 och (EG) nr 685/2001

(Text av betydelse för EES)

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Detta förslag om att upphäva rådets förordning (EEG) nr 1101/89 och förordningarna (EG) nr 2888/2000 och (EG) nr 685/2001 läggs fram mot bakgrund av Refit-programmet och kommissionens åtagande om bättre lagstiftning. Syftet är att se till att lagstiftningsramen håller god kvalitet och fungerar ändamålsenligt, i linje med det interinstitutionella avtalet mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om bättre lagstiftning. Kommissionen har i det här fallet identifierat tre förordningar som den anser vara föråldrade (nedan: *obsoleta*) och som därmed bör upphävas.

1.1. Rådets förordning (EEG) nr 1101/89

Med artikel 91 i fördraget om Europeiska unionen som rättslig grund infördes det genom förordning (EEG) nr 1101/89 ett antal åtgärder för att främja strukturella förbättringar inom sektorn för inlandssjöfartinbördes förbundna systemen av inre vattenvägar i Belgien, Frankrike, Tyskland, Luxemburg och Nederländerna och Österrike.

Målet med förordningen var framför allt att minska överkapaciteten hos inlandssjöfartens flottor genom att på gemenskapsnivå samordna åtgärder för skrotning av fartyg. Förordning (EEG) nr 1101/89 var, som förklaras i dess artikel 8.1, från början avsedd att gälla under en begränsad tid. Från och med den 28 april 1999 förlorade den i praktiken sin verkan.

Den 29 mars 1999 antogs nämligen rådets förordning (EG) nr 718/1999 om en politik för gemenskapens flottkapacitet inom inlandssjöfarten, i syfte att uppdatera de redskap som stod till buds för sektorn för transport på inre vattenvägar och för att hantera flottkapaciteten. Den förordningen trädde i kraft den 29 april 1999, och ersatte förordning (EEG) nr 1101/89.

1.2. Förordning (EG) nr 2888/2000

Med artikel 91 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som grund infördes genom förordning (EG) nr 2888/2000 en fördelning mellan medlemsstaterna av kvoter för 2001–2004 avseende tunga lastfordon som kördes i Schweiz.

Genom artikel 8 i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om gods- och persontransporter på väg och järnväg, vilket undertecknades den 21 juni 1999 och trädde i kraft den 1 juni 2002, fastställdes kvoter för fordon med en totalvikt på mellan 34 ton och 40 ton. Dessa kvoter tjänade som övergångsbestämmelser för åren 2001–2004.

Enligt artikel 8.6 i samma avtal, och med verkan från och med den 1 januari 2005, ska samtliga fordon som uppfyller de tekniska standarderna i direktiv 96/53/EG (det vill säga upp till en högsta vikt av 40 ton) i enlighet med artikel 32 undantas från alla kvoterings- och tillståndsordningar.

Från och med 2005 finns det således inte längre något behov av att fördela kvoter mellan medlemsstaterna. Därmed har förordning (EG) nr 2888/2000 blivit obsolet och bör upphävas.

1.1. Förordning (EG) nr 685/2001

Med artikel 91 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som grund reglerar förordning (EG) nr 685/2001 fördelningen mellan medlemsstaterna av de tillstånd

som gemenskapen erhöll enligt artikel 6.2 i de avtal om fastställande av vissa villkor för godstransporter på väg och om främjandet av kombinerade transporter som Europeiska gemenskapen slutit med Republiken Bulgarien respektive med Rumänien.

Den förordningen har dock blivit obsolet, eftersom Bulgarien och Rumänien har anslutit sig till unionen och i egenskap av medlemsstater inte längre omfattas av något tillståndssystem för tillgång till marknaden för godstransporter.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNING

Ej tillämpligt.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

Syftet med förslaget är att upphäva rådets förordning (EEG) nr 1101/89 samt förordningarna (EG) nr 685/2001 och (EG) nr 2888/2000.

2016/0368 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1101/89 och förordningarna (EG) nr 2888/2000 och (EG) nr 685/2001

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 91,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[1],

med beaktande av Regionkommitténs yttrande[2],

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen har i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016 bekräftat sitt gemensamma åtagande att uppdatera och förenkla lagstiftningen[3].

(2) För att kunna rationalisera och minska omfattningen av gemenskapens regelverk behöver man regelbundet analysera och identifiera obsolet lagstiftning. Att upphäva obsoleta bestämmelser bidrar till att hålla lagstiftningen tydlig, öppen för insyn och lätt att använda för medlemsstater och andra berörda parter. I detta fall gäller det lagstiftningen om godstransporter på väg.

(3) Rådet antog 1989 förordning (EEG) nr 1101/1989[4]. Tio år senare antogs rådets förordning (EG) nr 718/1999[5], för att uppdatera de redskap som står till buds för sektorn för transport på inre vattenvägar och för att hantera flottkapaciteten. Den förordningen hade samma syfte som förordning (EEG) nr 1101/89, men innebar inte att den tidigare förordningen upphävdes.

---

1 EUT C , , p. .

2 EUT C , , p. .

3 EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

4 Rådets förordning (EG) nr 1101/89 av den 27 april 1989 om en politik för gemenskapens flottkapacitet inom inlandssjöfarten för att främja transporter på de inre vattenvägarna (EGT L 116, 28.4.1989, s. 25).

5 Rådets förordning (EG) nr 718/1999 av den 29 mars 1999 om en politik för gemenskapens flottkapacitet inom inlandssjöfarten för att främja transporter på de inre vattenvägarna (EGT L 90, 2.4.1999, s. 1).

(4) I enlighet med artikel 8.6 i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om gods- och persontransporter på väg och järnväg[6] har alla fordon som uppfyller de tekniska standarderna i rådets direktiv 96/53/EG[7] varit undantagna från kvoterings- och tillståndsordningar sedan den 1 januari 2005. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2888/2000[8] av den 18 december 2000 om fördelning av tillstånd för lastbilar som körs i Schweiz.

(5) Efter anslutningen av såväl Republiken Bulgarien som Rumänien till Europeiska unionen den 1 januari 2007 är Europaparlamentets och rådets förordning nr 685/2001[9] inte längre nödvändig, eftersom dessa medlemsstater inte längre behöver tillstånd för godstransporter på väg eller främjande av kombinerade transporter.

(6) Förordning (EEG) nr 1101/89 och förordningarna (EG) nr 685/2001 och (EG) nr 2888/2000 bör därför upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Rådets förordning (EEG) nr 1101/89 och förordningarna (EG) nr 2888/2000 och (EG) nr 685/2001 upphävs härmed.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*

[6] EUT L 114, 30.4.2002, s. 91.

[7] Rådets direktiv 96/53/EG av den 25 juli 1996 om största tillåtna dimensioner i nationell och internationell trafik och högsta tillåtna vikter i internationell trafik för vissa vägfordon som framförs inom gemenskapen (EGT L 235, 17.9.1996, s. 59).

[8] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2888/2000 av den 18 december 2000 om fördelning av tillstånd för lastbilar som körs i Schweiz (EUT L 336, 30.12.2000, s. 9)

[9] Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 685/2001 av den 4 april 2001 om fördelning mellan medlemsstaterna av tillstånd som erhållits genom avtal mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Bulgarien samt mellan Europeiska gemenskapen och Rumänien om fastställande av vissa villkor för godstransporter på väg och om främjandet av kombinerade transporter (EUT L 108, 18.4.2001, s. 1).